

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **A. R.**, zastoupen JUDr. Matoušem Jírou, advokátem, se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2015, č.j. MV-36324-5/SO-2013,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2015, č.j. MV-36324-5/SO-2013 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 6. 2. 2013, č.j. OAM-26337-22/DP-2011 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 46 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech a že toto rozhodnutí je věcně nesprávné, nezákonné, neodůvodněné a nepřezkoumatelné.
- [3] Žalobce uvedl, že správní orgány měly za to, že žalobce nezná poměry týkající se společnosti Klumcaunt s.r.o., jejímž je společníkem a jednatelem, a z toho vyvodily závěr, že žalobce hodlá zneužít víza k jinému účelu, konkrétně k zajištění volného přístupu na území Evropské unie. Žalobce namítal, že účel naplňoval. Uvedl, že jak vyplývá z obchodního rejstříku, tak předmětná společnost má tři společníky a zároveň tři jednatele, přičemž tito mají mezi sebou funkce rozdělené. Uvedl, že jeho hlavní činností jako jednatele společnosti je obstarávání klientů pro společnost a domlouvání kontraktů, což bylo ověřeno také jeho výsledkem ze dne 10. 12. 2012. Uvedl, že pokud měl správní orgán pochybnosti o jeho působení ve společnosti, měl postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán tedy dle názoru žalobce měl vyslechnout i zbylé dva jednatele společnosti, kteří se žalobcem podnikají. Žalobce namítal, že správní orgán toto neprovedl a veškeré svá tvrzení stavěl na faktu, že žalobce neznal jméno účetní, která pro společnost pracuje. Správní orgán se tak nikdy nezabýval rozdělením funkcí a rolí ve společnosti mezi jednatele.
- [4] Žalobce dále ke skutečnosti, že mu byl vytýkán jeho pobyt v cizině a minimální pobyt na území České republiky, namítal, že je logické, že v dnešní době celá řada jednatelů obchodních společností cestuje a sjednává kontrakty v cizině. Správní orgán tak dle jeho názoru nemůže dávat k tíži to, že se snažil plnit svoji roli ve společnosti.
- [5] Žalobce dále namítal, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje skutečnosti, které nevyplývají ze spisového materiálu. Uvedl, že oporu ve spisovém materiálu nemá tvrzení, že „*nezná ani jména všech dalších jednatelů společnosti, nezná ani jméno účetního či účetní společnosti...*“ Uvedl, že v protokolu o výsledku účastníka řízení ze dne 10. 12. 2012 stojí jako odpověď na otázku: „*Znáte jména jiných jednatelů a společníků této společnosti?*“ následující sdělení: „*Můj otčím O. G. a moje matka Y. G. Jsme hlavními společníky*“. Žalobce uvedl, že oba uvedení jsou jak jednatele společnosti, tak jejími společníky, a z toho důvodu napadené rozhodnutí vychází z dezinterpretací správního orgánu I. stupně.
- [6] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. K námitkám uvedeným v podané žalobě uvedl, že jimi zabýval v rámci vedeného odvolacího řízení a k věci se vyjádřil napadeným rozhodnutím, na něž odkázal. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy a jak toto rozhodnutí, tak rozhodnutí napadené vykazuje náležitosti požadované ustanovením § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
- [7] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [8] Žalobce měl uděleno povolení k přechodnému pobytu na území České republiky na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě s platností od 22. 6. 2010 do 21. 6. 2011. Dne 4. 4. 2011 podal žalobce žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě, jako jednatel společnosti KLUMCAUNT s.r.o., se sídlem Čs. Armády 371/11, Praha 6 – Bubeneč, IČ: 271 11 270.
- [9] Dne 10. 12. 2012 byl proveden výslech žalobce, během kterého žalobce uvedl, že pracuje v České republice ve společnosti KLUMCAUNT s.r.o. jako jednatel. K činnosti této

společnosti uvedl, že tato vznikla před dvěma roky, když ji založil jeho otčím, pan O. G. Dále uvedl, že je spoluzakladatelem a jedním z jednatelů společnosti. Tato společnost poskytuje konzultace v oblasti IT technologií včetně poskytování zprostředkovatelských služeb. Uvedl, že jeho úkolem je najít dodavatele. Zároveň však odmítl uvést jména obchodních partnerů a některé konkrétní kontrakty. Z protokolu o výsledku dále vyplývá, že žalobce neznal základní realie týkající se chodu a vedení společnosti, nedokázal odpovědět na otázky ohledně hospodaření společnosti, nezúčastňuje se zasedání valné hromady, přičemž s nikým ze společnosti nekomunikuje, nikoho nezná a neví, jak a kde má zajištění zdravotní a sociální pojištění.

- [10] Rozhodnutím ze dne 6. 2. 2013, č.j. OAM-26337-22/DP-2011, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky zamítlo žádost žalobce podle ustanovení § 46 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť byly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že žalobce hodlá zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu.
- [11] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán mimo jiné I. stupně uvedl, že z provedeného výsledku je zřejmé, že žalobce funkci jednatele uvedené společnosti ve skutečnosti nevykonává, jeho činnost se omezuje na získávání zakázek, o nichž však nechtěl sdělit jakékoliv podrobnosti a tvrzení žalobce tak nebylo možné jakkoliv ověřit. Skutečnost, že žalobce funkci jednatele neplní, je podtržena i tím, že nezná ani jména všech dalších jednatelů společnosti, nezná ani jméno účetního či účetní společnosti, což by jako jednatel měl znát, vzhledem k tomu, že je dle zákona povinen zajistit řádné vedení účetnictví. Správní orgán dále uvedl, že žalobce neví, zda má společnost zaměstnance, v rámci výsledku pak uvedl, že odměna za výkon funkce jednatele je mu vyplácena pravidelně, a to každý měsíc, kdy je mu předávána v hotovosti. Správní orgán uvedl, že mu není jasné, jakým způsobem je odměna vyplácena, resp. kdo ji žalobci předává, když tento není schopen určit jméno účetní, případně jméno jakéhokoliv dalšího zaměstnance společnosti a s rodiči, kteří jsou také jednatelem, se stýká, jak sám uvedl, sporadicky. Vyplácení odměny nelze ani ověřit ve Sbírce listin v obchodním rejstříku, neboť společnost nezveřejňuje účetní závěrky. Z dosavadního působení žalobce ve společnosti KLUMCAUNT s.r.o. je tak dle správního orgánu I. stupně zřejmé, že hodlá zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, než je uveden v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, tedy k zajištění volného přístupu na území Evropské unie, namísto výkonu funkce jednatele uvedené společnosti. V podrobnostech soud dále odkazuje na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, zejména na stranu 4, kde podrobně správní orgán I. stupně rozebral obsah výpovědi žalobce, ze které dovodil, že žalobce neplní účel pobytu, tedy že skutečně na území České republiky podniká.
- [12] Dne 26. 2. 2013 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uváděl obdobné námitky jako v podané žalobě. Dne 3. 3. 2014 bylo žalovanému doručeno doplnění odvolání.
- [13] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 3. 2015, č.j. MV-36324-5/SO-2013, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [14] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, neboť z odpovědi žalobce během výsledku je patrné, že neví, jaká je ekonomická situace předmětné společnosti, jaký byl zisk této společnosti a dokonce ani z jakých prostředků je žalobci vyplácena mzda. Uvedl, že je zcela nepravděpodobné, aby

jednatel společnosti neznal účetní, jelikož jednou ze základních povinností jednatele je zajistit řádné vedení účetnictví.

- [15] Dále žalovaný uvedl, že závěru správního orgánu I. stupně o záměru zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu žalobcem odpovídá i cestovní doklad žalobce, ze kterého vyplývá, že žalobce pobýval na území České republiky zcela minimálně a okrajově. Uvedl, že smyslem každého pobytového oprávnění je skutečnost, že účel povoleného pobytu vyžaduje osobní přítomnost cizince na území České republiky. Navíc má žalobce v cestovním dokladu vylepen pobytový štítek vydaný britskými státními orgány, a to za účelem studia s dobou platnosti od 27. 9. 2012 do 9. 1. 2014. Z uvedené dle žalovaného vyplývá pouze formálnost povoleného pobytu bez faktické konzumace a využívání dlouhodobého pobytu, což není cílem zákona o pobytu cizinců. Ohledně úmyslu zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2014, č.j. 9A 139/2011-65.
- [16] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [17] Žalobce s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [18] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [19] Podle ustanovení § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 a 4, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.
- [20] Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) téhož zákona dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec po skončení pobytu stanoveného dlouhodobým vízem neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza.
- [21] Zneužitím účelu pobytu ze strany cizince se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, když např. v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, č.j. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců

stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“ Touto problematikou se zabýval i Městský soud v Praze, kdy v rozsudku ze dne 15. 10. 2014, č.j. 9A 139/2011-65, mimo jiné uvedl, že „ze znění zákona o pobytu cizinců nevyplývá pro správní orgány povinnost zjišťovat konkrétní skutečnosti, tj. za jakým konkrétním účelem hodlá žalobce pobyt zneužít. Dle stanoviska soudu je zcela postačující zjištění důvodných obav o jeho zneužití.“ Z těchto závěrů tedy zdejší soud vycházel při posuzování nyní projednávané věci.

- [22] Žalobce v podané žalobě namítal, že účel povolení k pobytu naplňoval, neboť jeho hlavní činností jako jednatele předmětné společnosti bylo obstarávání klientů a domlouvání kontraktů. Namítal, že správní orgán měl vyslechnout i zbylé dva jednatele, kteří se žalobcem podnikají.
- [23] Soud k této námitce uvádí, že v daném případě je dle jeho názoru zcela nerozhodné, jakou roli ve společnosti žalobce měl, jako její jednatel a zároveň společník by měl znát minimálně základní aspekty činnosti společnosti. Soud se tak ztotožnil s názorem správních orgánů, které tyto vyslovily na str. 4 a 6 prvostupňového rozhodnutí, resp. na str. 4 napadeného rozhodnutí, když je třeba za základní podklad pro tyto názory a závěry správních orgánů brát zejména výslech žalobce provedený dne 10. 12. 2012.
- [24] Z protokolu o výslechu žalobce je patrné, že žalobce nevěděl, jaká je ekonomická situace uvedené společnosti, jaký byl její zisk, ani z jakých prostředků mu je vyplácena mzda. Žalobce rovněž neuvedl žádné reálie chodu společnosti, když nadto odmítl uvést jména obchodních partnerů či konkrétní kontrakty, které svým jménem za společnost uzavřel, rovněž nevěděl, kdo společnosti pronajímá kanceláře, v nichž je sídlo společnosti, a kolik společnost platí za pronájem. Žalobce během výslechu uvedl, že nezná nikoho ze společnosti, s nikým ze společnosti nekomunikuje, přičemž nevěděl, ani jak a kde má zajištěno zdravotní a sociální pojištění. Žalobce dále během výslechu uvedl, že společnost KLUMCAUNT s.r.o. vznikla před dvěma lety, avšak z Obchodního rejstříku je patrné, že vznikla již v roce 2003, přičemž zápisu v Obchodním rejstříku neodpovídá ani tvrzení žalobce, že tuto společnost založil jeho otčím. Žalobce k osobám jednatelů uvedl, že spolu s ním jsou jednatele jeho otčím a jeho matka, ovšem nezmínil, že společnost měla v rozhodné době 4 jednatele, když tím čtvrtým byl pan S. P. Ostatně tuto skutečnost neuvedl ani do podané žaloby.
- [25] Výše uvedené skutečnosti tak ve svém souhrnu dle názoru soudu naplňují podmínku zamítnutí žádosti o dlouhodobý pobyt, jelikož z průběhu výslechu lze dospět k závěru, že žalobce hodlal zneužít případné povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, než je požadovaný účel podnikání-účast v právnické osobě. Žalobce totiž během výslechu neprokázal, že by fakticky vykonával podnikání po dobu povoleného pobytového na území České republiky. Tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [26] K námitce, že žalovaný měl v případě pochybností vyslechnout i zbylé dva jednatele, soud uvádí, že předmětná společnost měla v době vydání prvostupňového rozhodnutí celkem 4 jednatele, přičemž o čtvrtém jednatele společnosti, panu S. P., žalobce vůbec nevěděl, což nasvědčuje skutečně tomu, že se na chodu společnosti jako její jednatel nijak nepodílel a neplnil tak účel povoleného pobytu. Z obsahu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dle názoru soudu nevyplývá, že by měl správní orgán I. stupně pochybnosti o roli žalobce ve společnosti, když shledal, že formálně sice jejím jednatelem žalobce je, materiálně

(fakticky) však nikoli. Nic tedy správnímu orgánu nebránilo vydat prvostupňové rozhodnutí, které dle názoru soudu náležitě odůvodnil. Považoval-li žalobce za potřebné prokázat svá tvrzení výsledkem svědků, mohl to v průběhu řízení správnímu orgánu I. stupně navrhnout. Správní orgán I. stupně by se pak za takové situace musel návrhem žalobce na provedení dokazování zabývat. To se však nestalo. Soud tedy shrnuje, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nebyly povinny vyslechnout zbylé dva jednatele, neboť o závěru, že žalobce neplní účel pobytu, tj. fakticky nevykonává funkci jednatele, tyto orgány neměly pochybnosti. Nadto soud vyjadřuje pochybnost nad tím, zda by vůbec s ohledem na výsledek žalobce provedený dne 10. 12. 2012 mohly případné výpovědi dalších jednatelů tento závěr změnit, když v průběhu výslechu byla zjištěna zásadní neznalost žalobce ohledně chodu předmětné společnosti, kterou by těžko mohla tvrzení dalších jednatelů zhojit. Ani tuto žalobní námitku tak neshledal soud důvodnou.

[27] Žalobce dále namítal, že je logické, že v dnešní době celá řada jednatelů obchodních společností cestuje a sjednává kontrakty v cizině, a proto správní orgán nemůže dávat k jeho tíži to, že se snažil plnit svoji roli ve společnosti.

[28] Soud k této námitce uvádí, že tato okolnost nebyla hlavním důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu, ale pouze podpůrným argumentem. Soud připouští, že jednatel obchodní společnosti za účelem sjednávání kontraktů cestuje, avšak z kopie cestovního dokladu žalobce, založené ve správním spisu, nepochybně vyplývá, že se žalobce se na území České republiky, tj. na území státu, kde měl v době žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu udělen přechodný pobyt, vyskytoval prakticky minimálně. Z cestovního dokladu je rovněž patrné, že žalobce v něm měl vylepený pobytový štítek vydaný britskými státními orgány za účelem studia s dobou platnosti od 27. 9. 2012 do 9. 1. 2014. Lze se tak ztotožnit s názorem správních orgánů, že z žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu vyplývá pouze formálnost povoleného pobytu bez faktické konzumace a využívání dlouhodobého pobytu, což je v rozporu s cílem zákona o pobytu cizinců.

[29] Žalobce dále namítal, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje skutečnosti, které nevyplývají ze spisového materiálu, když oporu ve spisovém materiálu nemá tvrzení, že „*nezná ani jména všech dalších jednatelů společnosti, nezná ani jméno účetního či účetní společnosti...*“

[30] K této námitce soud uvádí, že správní orgán I. stupně skutečně toto tvrzení v napadeném rozhodnutí uvedl na str. 6 ve druhém odstavci, je však třeba jej chápat v kontextu celého odůvodnění, kdy na str. 4 ve třetím odstavci správní orgán uvedl, že „*účastník řízení neměl dokonce ani tušení, že dle aktuálního výpisu z obchodního rejstříku je kromě otčímá a matky jednatelem také pan S. P.*“. Výtky správního orgánu I. stupně, že žalobce nezná ani jména všech dalších jednatelů společnosti, tak směřovala právě na neznalost žalobce ohledně čtvrtého jednatele společnosti. Soud z Obchodního rejstříku ověřil, že pan S. P. byl jednatelem předmětné společnosti od 13. 9. 2007 do 25. 6. 2013, tj. v době provedení výslechu žalobce dne 10. 12. 2012 a v době vydání prvostupňového rozhodnutí dne 6. 2. 2013, žalobce tak tuto osobu dalšího jednatele měl a mohl znát. Z uvedených důvodů soud neshledal tuto námitku důvodnou.

[31] Soud tak v návaznosti na jednotlivé žalobní body konstatuje, že v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je vyložena přezkoumatelným způsobem návaznost zákonných ustanovení § 46 odst. 1 a ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, o která se opírají obě rozhodnutí, včetně skutkových zjištění, na jejichž základě

byla citovaná zákonná ustanovení aplikována na případ žalobce. Zdejší soud tak přisvědčil závěrům žalovaného, že žalobce fakticky neplnil účel pobytu.

- [32] Městský soud s ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu z obsahu obou správních rozhodnutí dospěl k závěru, že se správní orgány zcela dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabývaly ve vztahu ke skutkovým okolnostem projednávané věci naplněním pojmu zneužití pobytu k jinému účelu žalobcem na území České republiky. V rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu správní orgány aplikaci tohoto pojmu odůvodnily a specifikovaly tak, že neplnění účelu pobytu spatřují v tom, že žalobce účel pobytu (podnikání-účast v právnické osobě) vykonává čistě formálně. Žalovaný správní orgán, jakož i správní orgán I. stupně tak postupovaly dle názoru soudu v souladu se zákonem o pobytu cizinců a nebyla tak porušena zásada zneužití správního uvážení, když obě rozhodnutí byla řádně a srozumitelně odůvodněna. Žalovaný správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl důvody, které vedly k zamítnutí odvolání, označil podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil a řádně za pomoci judikatury vyložil právní předpisy, podle nichž postupoval.
- [33] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [34] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. března 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu